

Sygn. akt III CZ 401/22

POSTANOWIENIE

Dnia 26 stycznia 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Beata Janiszewska (przewodniczący)

SSN Maciej Kowalski (sprawozdawca)

SSN Marcin Łochowski

w sprawie z powództwa B. W. i A. W.
przeciwko Bank spółce akcyjnej w W.
o zapłatę,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym 26 stycznia 2023 r.
w Izbie Cywilnej w Warszawie,
zażalenia pozwanego
na postanowienie Sądu Okręgowego w Warszawie
z 14 lipca 2022 r., sygn. akt V Ca 93/21,

oddala zażalenie.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 28 marca 2022 r. Sąd Okręgowy w Warszawie oddalił apelację pozwanego od wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy-Śródmieścia w Warszawie z 10 listopada 2020 r. W apelacji tej wartość przedmiotu zaskarżenia została wskazana na 32 891,03 zł. Pozwany w skardze kasacyjnej od wyroku Sądu Okręgowego określił wartość przedmiotu zaskarżenia na 255 055 zł. Postanowieniem z 14 lipca 2022 r. Sąd Okręgowy w Warszawie sprawdził wartość przedmiotu zaskarżenia, ustalił wartość przedmiotu zaskarżenia na 32 891,03 zł i odrzucił skargę kasacyjną.

Zażalenie na powyższe postanowienie wniósł pozwany, zaskarżając je w zakresie dotyczącym odrzucenia skargi kasacyjnej. Jednocześnie na podstawie art. 380 w zw. z art. 394¹ § 3 i art. 398²¹ k.p.c., wniósł o rozpoznanie przez Sąd Najwyższy postanowienia Sądu Okręgowego w Warszawie z 14 lipca 2022 r. w zakresie sprawdzenia wartości przedmiotu zaskarżenia oraz określenia przez ten Sąd wartości przedmiotu zaskarżenia w postępowaniu kasacyjnym na 32 891,03 zł. Postanowieniu temu zarzucił naruszenie przepisów postępowania, które miało istotny wpływ na treść orzeczenia, tj. art. 398² § 1 w zw. z art. 25 § 1 w zw. z art. 398⁴ § 3 i art. 398⁶ § 2 k.p.c. Skarżący wniósł o zmianę postanowienia w przedmiocie sprawdzenia wartości przedmiotu zaskarżenia przez ustalenie wartości przedmiotu zaskarżenia w postępowaniu kasacyjnym na kwotę 255 055 zł, uchylenie postanowienia Sądu Okręgowego w Warszawie w przedmiocie odrzucenia skargi kasacyjnej oraz o zasądzenie na rzecz pozwanego kosztów postępowania zażaleniowego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Odpowiednie stosowanie art. 19-24 k.p.c. do oznaczenia wartości przedmiotu zaskarżenia w skardze kasacyjnej nie może uzasadniać aktualizacji tej wartości przez podwyższenie ponad dotychczasową wartość. Tożsamość zakresu rozstrzygnięcia kwestionowanego w apelacji i w skardze kasacyjnej wyłącza dopuszczalność oznaczenia w skardze wartości przedmiotu zaskarżenia w innej kwocie (zob. postanowienia SN z 22 czerwca 2018 r., II CZ 30/18, i z 20 lutego 2020 r., IV CZ 6/20).

W apelacji pozwany wskazał wartość przedmiotu sporu na 32 891,03 zł, natomiast w skardze kasacyjnej wartość przedmiotu zaskarżenia wskazał na 255 055 zł, co zasadnie skłoniło Sąd Okręgowy do sprawdzenia tej wartości. Sąd drugiej instancji może bowiem przyjąć w sposób wiążący, że wartość przedmiotu zaskarżenia jest w rzeczywistości inna niż podana przez skarżącego. Nie jest to formalne sprawdzanie wartości przedmiotu zaskarżenia na podstawie art. 25 k.p.c., lecz kontrola dopuszczalności skargi kasacyjnej (zob. postanowienia SN z 6 czerwca 1997 r., II CKN 47/97, i z 11 lipca 2019 r., V CZ 42/19). Wartość

przedmiotu zaskarżenia na etapie postępowania kasacyjnego nie może być większa niż wskazana w apelacji wartość przedmiotu zaskarżenia.

Skarżący wskazuje, że wartość przedmiotu zaskarżenia w postępowaniu kasacyjnym została ustalona na 255 055 zł z uwagi na stwierdzenie nieważności umowy kredytu przez Sąd drugiej instancji, co kwestionuje w skardze kasacyjnej. Pozwany zaskarżył apelacją wyrok Sądu Rejonowego w części zasądzającej od niego na rzecz powoda 32 891,03 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie. Z tej przyczyny Sąd Okręgowy zasadnie uznał, że właśnie 32.891,03 zł stanowi wartość przedmiotu zaskarżenia w postępowaniu kasacyjnym, a nie, jak wskazał skarżący, 255 055 zł. Dla określenia wartości przedmiotu zaskarżenia kasacyjnego przyjmować należy wartość przedmiotu podlegającego rzeczywistemu rozpoznaniu i rozstrzygnięciu, determinowanego żądaniem pozwu i indywidualnym interesem majątkowym osoby dochodzącej udzielenia ochrony prawnej w postępowaniu kasacyjnym (zob. postanowienie SN z 14 czerwca 2019 r., I CZ 22/19). Przesłankowe ustalenie przez sąd nieważności umowy kredytu w sprawie o zapłatę, pozostaje bez wpływu na wartość przedmiotu zaskarżenia. W takiej sprawie dla określenia wartości przedmiotu zaskarżenia kasacyjnego przyjmować należy wartość przedmiotu zaskarżenia wynikającą z rzeczywistego rozpoznania i rozstrzygnięcia żądania pozwu.

W konsekwencji uznać należało, że wartość przedmiotu zaskarżenia w niniejszej sprawie jest niższa niż wskazana w art. 398² § 1 k.p.c. kwota 50 000 zł.

Z tych względów Sąd Najwyższy oddalił zażalenie jako bezzasadne (art. 398¹⁴ w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c.).

[SOP]

[ł.n]